

240-302 Computer Engineering Lab II ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

Lab 3HB05 Hardware and Software co-design and Debugging ผู้สอน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปัญญยศ ไชยกาฬ

1. วัตถุประสงค์

- เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้เทคนิคการออกแบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ร่วมกันเพื่อให้ง่ายในการ ทดสอบความถูกต้อง
- เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกการเขียนซอฟต์แวร์สำหรับการทดสอบความถูกต้องของฮาร์ดแวร์
- เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกเทคนิคการ Debug โปรแกรม

2. เป้าหมาย

- นักศึกษาสามารถใช้โปรแกรม Proteus ในการทดสอบการทำงานร่วมกันของฮาร์แวร์และซอฟต์แวร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนที่จะนำซอฟต์แวร์ไปทดสอบการทำงานบนฮาร์ดแวร์จริง

3. กำหนดส่งงานและวิธีการส่งงาน

- <u>คำถามก่อนการทดลอง</u> ให้ส่งภายใน 10 นาทีแรกของคาบเวลาปฏิบัติการ
- <u>วิธีการตรวจ Checkpoint</u>
 - ให้เรียกผู้คุมแลบตรวจและผู้คุมจะเซ็นลายเซ็นลงในตารางบันทึกของแต่ละ Checkpoint
 - ในCheckpoint 1 นั้นให้นักศึกษาทำ Checkpoint 1.1-1.2 ให้เสร็จก่อน แล้วจึงค่อยเรียกผู้คุม แลบตรวจทั้ง 2 ข้อย่อยในคราวเดียว
 - ใน Checkpoint 2 ให้ทำ Checkpoint 2.1-2.2 ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน แล้วจึงเรียกผู้คุมแลบ ตรวจทั้ง 2 Checkpoint 2.2 ให้เสร็จในคราวเดียว
 - สำหรับตารางที่ 1 และ ตารางที่ 2 ซึ่งเก็บลายเซ็นของผู้ตรวจ Checkpoint ทั้งหมด ให้นักศึกษาตัดตารางดังกล่าวติดแปะในสมุด Logbook ด้วย หากใครไม่ติดตารางดังกล่าวใน สมุด logbook จะไม่มีคะแนนในส่วนของ Checkpoint ของการทดลองครั้งนี้
- <u>การส่ง Logbook</u> ให้ส่งในตู้รับงานหน้าภาควิชาฯ (จะประกาศวันเวลาส่งอีกครั้ง หลังจากทำแลบ 3HB08 เสร็จแล้ว)

4. คำถามก่อนการทดลอง

- 4.1 ให้ผู้เรียนศึกษาการทำงานและวิธีเรียกใช้ฟังก์ชันสำหรับหน่วงเวลาในภาษาซีของซีพียู AVR และ เขียนอธิบายวิธีการเรียกใช้พร้อมยกตัวอย่างการใช้งานความยาวอย่างน้อยครึ่งหน้ากระดาษ A4
- 4.2 นอกจากโปรแกรม Proteus แล้ว ยังมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับจำลองการทำงานของไมโคร โพรเซสเซอร์ใดอีกบ้าง จงยกตัวอย่างมาอย่างน้อย 3 ชื่อ พร้อมทั้งเปรียบเทียบคุณสมบัติและความสามารถ ของแต่ละโปรแกรม

5. การให้สัดส่วนคะแนน

คะแนนของการทดลองนี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่

	คำถามก่อนการทดลอง	г	0/
-	ผมเขาทุนคนนาวมเผยค <i>า</i>	5	%
-	Checkpoint	30	%
-	Logbook	10	%
-	สรุปผลการทดลอง	7.5	%
-	คำถามท้ายการทดลอง	7.5	%
_	สอบปลายภาค	40	%

6. Hardware and Software Co-Design

ในการออกแบบระบบสมองกลฝังตัว (Embedded System) ประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือส่วนของ ฮาร์ดแวร์และส่วนของซอฟต์แวร์ การออกแบบระบบดังกล่าวในอดีตมักเริ่มจากการออกแบบฮาร์ดแวร์ก่อน เมื่อออกแบบฮาร์ดแวร์เสร็จจึงเข้าสู่กระบวนการออกแบบและพัฒนาซอฟต์แวร์ และตามด้วยการนำทั้งสอง ส่วนมาทำงานร่วมกันบนฮาร์ดแวร์จริง เนื่องจากฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ไม่ได้ถูกออกแบบในคราวเดียวกัน หากต้องการเพิ่มฟังก์ชันการทำงานของทางซอฟต์แวร์อาจทำได้ลำบากในขณะเดียวกันการออกแบบฮาร์ดแวร์ ที่ไม่มีการวางแผนที่ดีพอจะทำให้การอัพเกรดฮาร์ดแวร์ทำได้ด้วยความยากลำบาก ดังนั้นแนวโน้มการออกแบบ ระบบสมองกลฝังตัวในปัจจุบันจึงเน้นไปที่การออกแบบร่วมกันของฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้ระบบที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- สะดวกในการนำโมดูลซอฟต์แวร์ที่มีอยู่แล้วกลับมาใช้ใหม่ เนื่องจากผู้พัฒนาที่ใช้แนวทางการออกแบบ นี้มักจะออกแบบซอฟต์แวร์แบ่งออกเป็น 2 ส่วนอย่างชัดเจนคือ ส่วนแรกเป็นส่วนที่ขึ้นต่อฮาร์ดแวร์ และส่วนที่สอง เป็นส่วนที่ไม่ขึ้นต่อฮาร์ดแวร์ ดังนั้น หากมีความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนตัวฮาร์ดแวร์ ก็ จะต้องเปลี่ยนเฉพาะส่วนที่ขึ้นต่อฮาร์ดแวร์เท่านั้น ส่วนที่ไม่ขึ้นต่อฮาร์ดแวร์ก็ยังสามารถนำกลับมาใช้ ใหม่ได้เรื่อยๆ นอกจากนี้ยังสะดวกต่อการเพิ่มโมดูลของซอฟต์แวร์อื่นๆ เข้าไปในภายหลังอีกด้วย
- <u>สามารถอัพเกรดไปใช้กับฮาร์ดแวร์รุ่นใหม่ๆ ได้โดยไม่ต้องดัดแปลงมาก (Portability)</u> การออกแบบ ระบบที่ดีจะต้องเผื่อไว้สำหรับการอัพเกรดวงจรเอาไว้ด้วย มี 2 ปัจจัยที่ทำให้ต้องเปลี่ยนฮาร์ดแวร์คือ ประการแรกคือผู้พัฒนาต้องการฮาร์ดแวร์ที่ดีกว่าเดิมเพื่อรองรับความสามารถที่เพิ่มขึ้น ประการที่สอง คือเมื่อเวลาผ่านไปฮาร์ดแวร์รุ่นปัจจุบันอาจจะล้าสมัยและหาซื้ออะไหล่ได้ยากขึ้น การวางแผนที่ดี จะ ช่วยให้การอัพเกรดฮาร์ดแวร์ทำได้ง่ายและไม่เพิ่มภาระแก่ผู้พัฒนามากนัก
- <u>สามารถดีบักโปรแกรมได้ง่าย</u> การออกแบบฮาร์ดแวร์พร้อมๆ กับซอฟต์แวร์ ช่วยให้ผู้ออกแบบ สามารถที่จะเพิ่มโมดูลฮาร์ดแวร์สำหรับทดสอบการทำงานของซอฟต์แวร์เข้าไปได้ (Testing H/W module) ซึ่งช่วยให้การดีบักโปรแกรมทำได้ง่ายยิ่งขึ้น โดยโมดูลทดสอบนี้มักจะใช้ในตอนพัฒนาวงจร ต้นแบบ (Prototype) เท่านั้น และเมื่อทดสอบการทำงานของซอฟต์แวร์จนถูกต้องแล้วตัวโมดูล ฮาร์ดแวร์ส่วนนี้อาจจะถูกถอดออกไปจากวงจรซึ่งจะต้องส่งมอบให้ลูกค้าเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย ในการผลิตก็ได้
- <u>ลดขั้นตอนในการตรวจสอบฮาร์ดแวร์</u> ในระหว่างที่มีการพัฒนาซอฟต์แวร์ต้นแบบเพื่อทดสอบระบบ นั้น อาจมีความจำเป็นที่จะต้องเคลื่อนย้ายตัวฮาร์ดแวร์ไปมาระหว่างสภาพแวดล้อมในการทดสอบ และสภาพแวดล้อมของการพัฒนาซอฟต์แวร์ เมื่อมีการเคลื่อนย้ายตัวฮาร์ดแวร์ไปมา ความจำเป็นใน

การถอดฮาร์ดแวร์บางส่วนเข้าออกจากแผงวงจรบ่อยๆ อาจทำให้เกิดอาการหลวมของสายไฟ หรือ การหลวมของซือกเก็ตรวมถึง Connector เชื่อมต่อ ทำให้โอกาสที่ฮาร์ดแวร์จะทำงานผิดพลาดใน ระหว่างการพัฒนาซอฟต์แวร์มีสูง ดังนั้นเมื่อออกแบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ร่วมกันตั้งแต่แรก ผู้พัฒนาสามารถเพิ่มส่วนของซอฟต์แวร์สำหรับทดสอบการทำงานของฮาร์ดแวร์เข้าไปได้ (H/W Selftest) โดยโมดูลของซอฟต์แวร์ดังกล่าวจะใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องของฮาร์ดแวร์ตันแบบ เท่านั้น ซึ่งผู้ผลิตสามารถตัดส่วนโมดูลซอฟต์แวร์เหล่านี้ออกไปจากผลิตภัณฑ์ที่ส่งมอบให้ลูกค้าจริง เพื่อจะประหยัดหน่วยความจำของระบบก็ได้

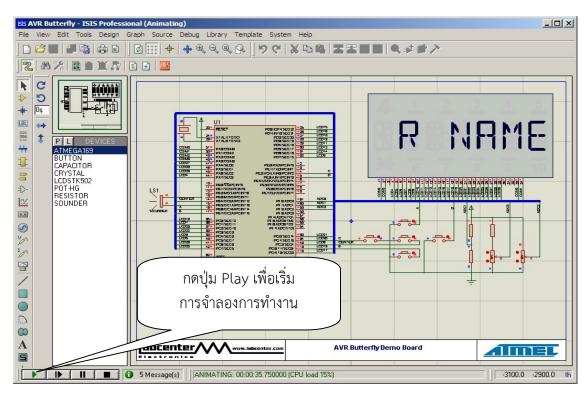
การพัฒนาโปรแกรมเพื่อควบคุมฮาร์ดแวร์ในอดีต จะใช้วิธีการถอดไมโครคอนโทรลเลอร์จากบอร์ด ฮาร์ดแวร์เพื่อบันทึกโปรแกรมภาษาเครื่องลงบนตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ด้วยเครื่องบันทึกโปรแกรม และนำ ไมโครคอนโทรลเลอร์ไปเสียบกับบอร์ดวงจรเพื่อดูว่าโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นนั้นสามารถทำงานถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องก็ต้องจะต้องทำการดีบักโปรแกรมใหม่และนำโปรแกรมที่แก้ไขแล้วมาบันทึกลงบนตัวซีพียูอีก ครั้ง ส่งผลให้วงรอบการพัฒนาซอฟต์แวร์เพื่อควบคุมฮาร์ดแวร์มีความยุ่งยากเป็นอย่างมาก การใช้อีพรอม อีมูเลเตอร์ (EPROM Emulator) ช่วยลดความยุ่งยากในการพัฒนาโปรแกรมลงได้ระดับหนึ่งเนื่องจากผู้พัฒนา ไม่ต้องเสียเวลาในการย้ายตัวซีพียูไปมาระหว่างบอร์ดทดลองกับเครื่องบันทึกโปรแกรม ในเวลาต่อมา ผู้พัฒนาไมโคร-คอนโทรลเลอร์ได้ออกแบบให้ภายในตัวซีพียูมีโปรแกรม Bootloader ซึ่งช่วยให้ผู้พัฒนา สามารถโหลดโปรแกรมลงสู่ตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ได้ผ่านพอร์ตอนุกรมของเครื่องคอมพิวเตอร์โดยไม่ต้อง ถอดตัวซีพียูจากบอร์ดวงจรมาเสียบที่เครื่องบันทึกโปรแกรมอีกต่อไปซึ่งช่วยลดภาระแก่ผู้พัฒนาได้เป็นอย่างดี ปัจจุบันซอฟต์แวร์ช่วยดีบักโปรแกรมได้ถูกพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้น ประกอบกับความสามารถของ ฮาร์ดแวร์ของเครื่อง PC ที่เพิ่มสูงขึ้น ช่วยให้ผู้พัฒนาสามารถใช้ชอฟต์แวร์บน PC ในการจำลองการทำงานของ ฮาร์ดแวร์ได้โดยตรงโดยไม่จำเป็นต้องดาวน์โหลดโปรแกรมที่ต้องการทดสอบลงสู่ฮาร์ดแวร์จริงซึ่งช่วยลด ระยะเวลาการพัฒนาโปรแกรมควบคุมลงได้มาก ซึ่งซอฟต์แวร์ที่จะใช้ในการทดลองนี้คือซอฟต์แวร์ชุด Proteus ซึ่งจะได้กล่าวรายละเอียดในหัวข้อที่ 7 ต่อไป

เนื่องจากเวลาในการทำแลบของนักศึกษามีจำกัด การทดลองนี้ถูกออกแบบมาให้นักศึกษาได้ทำการ ทดลองการออกแบบร่วมกันระหว่างฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่มีความซับซ้อนไม่มากนัก และง่ายต่อการทำ ความเข้าใจสำหรับผู้เริ่มต้นศึกษา ซึ่งเมื่อนักศึกษาได้เข้าใจปรัชญาการออกแบบร่วมกันของฮาร์ดแวร์และ ซอฟต์แวร์ดังกล่าวแล้วก็จะเป็นพื้นฐานนำไปสู่การออกแบบระบบสมองกลฝังตัวที่มีความซับซ้อนสูงยิ่งขึ้นใน โอกาสต่อไป

7. แนะนำการใช้งานซอฟต์แวร์ชุด Proteus

โปรแกรมชุด Proteus เป็นซอฟต์แวร์สำหรับจำลองการทำงานของวงจรไฟฟ้า ซึ่งสามารถจำลองการ ทำงานของวงจรได้ตั้งแต่วงจรอนาลอก วงจรดิจิตอลตลอดจนถึงไมโครโพรเซสเซอร์และไมโครคอนโทรลเลอร์ โดยผู้ทดลองสามารถนำไฟล์นามสกุล .HEX ซึ่งได้จากการแอสเซมเบลอร์โปรแกรมที่เขียนขึ้นด้วยภาษาแอสเซมบลี้มาทำการจำลองบนสภาพแวดล้อมการเชื่อมต่อไมโครคอนโทรลเลอร์กับอุปกรณ์ภายนอกเสมือนจริงได้ ตัวชุดโปรแกรม Proteus ประกอบไปด้วยซอฟต์แวร์ย่อยหลายตัว ในแลบนี้จะใช้โปรแกรมย่อยชื่อ ISIS ในการ จำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ AVR

รูปที่ 1 โปรแกรม ISIS สำหรับจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์

8. ข้อมูลสำหรับการลงปฏิบัติการ

ให้นักศึกษาศึกษาข้อมูลทฤษฎีการออกแบบร่วมกันของฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์เพิ่มเติมจากเวบไซต์ https://www.sciencedirect.com/topics/engineering/hardware-software-codesign ก่อนที่จะมาเข้า ลงปฏิบัติการ

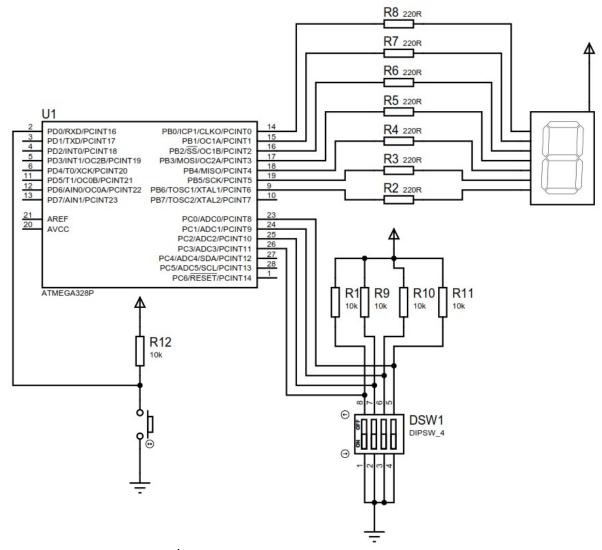
9. การทดลอง

9.1 ทุดลองใช้โปรแกรม Proteus ในการดีบักและตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรมควบคุม AVR

ให้นักศึกษาเปิดโปรแกรม ISIS ในชุดซอฟต์แวร์ Proteus คลิกเลือก New Design เลือกขนาดของ กระดาษเป็น Landscape A4ทำการวาดวงจรเพื่อทำการอ่านค่าจากสวิตช์ดังรูปที่ 1 กดปุ่ม โบ จากนั้น ดับเบิลคลิกที่ โดง เพื่อเลือกใช้อุปกรณ์จากไลบรารีต่อไปนี้

Category	Sub-Category	Device	คำอธิบาย
Microprocessor ICs	AVR Family	ATMEGA328P	ไมโครคอนโทรลเลอร์ AVR
Optoelectronics	7-Segment	7-SEG-COM-CAT	ชนิด Common Cathode
	Displays		
Switches & Relays	Switches	DIPSW-4	Dip Switch 4 ตัวใน 1 package
Resistors	Generic	RES	ตัวต้านทาน
		Button	สวิตช์แบบกดติดปล่อยดับ

รูปที่ 2 วงจรอ่านค่าจากสวิตช์แสดงผลทาง 7-segment LED

ทำการเขียนโปรแกรมภาษาซีเพื่อใช้ควบคุมไมโครคอนโทรลเลอร์ของวงจรในรูปที่ 2 โดยตัวโปรแกรม แสดงให้เห็นในรูปที่ 3 การทำงานของตัวโปรแกรม จะทำการอ่านค่าจากดิปสวิตช์ขนาด 4 บิตเข้ามาทางพอร์ต C บิตที่ 0-3 และทำการแปลงค่าไบนารีที่ได้ ซึ่งมีค่า 0-15 ไปแสดงผลทางแอลอีดี 7 เซกเมนต์ ค่า 0-F ให้ นักศึกษาเขียนโปรแกรมภาษาซีด้วย AVR Studio จากนั้นใช้คำสั่ง Build เพื่อคอมไพล์ให้เป็นภาษาเครื่องของ AVR ซึ่งจะได้ไฟล์เอาต์พุตนามสกุล .HEX


```
#include <avr/io.h>
int main(void)
     unsigned char LOOKUPTB[] = { 0b00111111, 0b00000110,
                                 0b01011011, 0b01001111,
                                 0b01100110, 0b01101101,
                                 0b01111101, 0b00000111,
                                 0b01111111, 0b01101111,
                                  0b01110111, 0b01111100,
                                  0b00111001, 0b01011110,
                                  0b01111001, 0b01110001 };
     unsigned char DISPLY, SWITCH V;
     while(1)
           SWITCH V = PINC;
           SWITCH V &= 0x0F;
           DISPLY = LOOKUPTB[SWITCH V];
           PORTB = DISPLY;
```

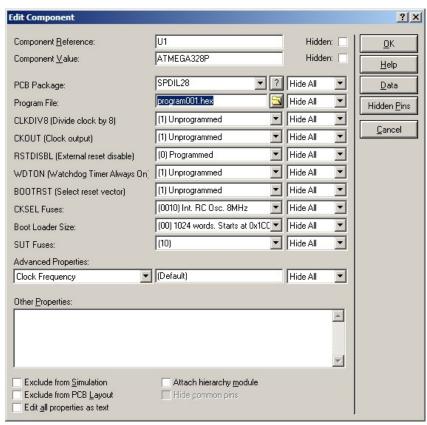
รูปที่ 3 โปรแกรมภาษาซีสำหรับอ่านค่าจากสวิตช์และแสดงผลทางแอลอีดี 7 เซกเมนต์

คลิกขวาที่ตัวซีพียู ATMEGA ในโปรแกรม Proteus เพื่อระบุที่อยู่ของไฟล์นามสกุล .HEX ซึ่งซีพียูจะ โหลดโปรแกรมขึ้นมาจำลองการทำงาน ดังรูปที่ 4 ให้นักศึกษาใส่ไฟล์ .HEX ที่ได้จากการคอมไพล์โปรแกรม ภาษาซีในรูปที่ 3 จากนั้นกดปุ่ม 🕪 ซึ่งอยู่ด้านล่างซ้ายมือในโปรแกรม ISIS เพื่อเริ่มต้นจำลองการทำงาน ของวงจร

สำหรับ Checkpoint 1.1 ให้ผู้เรียนเขียนโปรแกรมภาษาซีสำหรับตัวประมวลผลเอวีอาร์โดยใช้โค้ดใน รูปที่ 3 จากนั้นคอมไพล์และจำลองการทำงานบนวงจรในรูปที่ 2 ซึ่งผู้เรียนได้วาดไว้ในโปรแกรม Proteus

สำหรับ Checkpoint 1.2 ให้นักศึกษานำโค้ดโปรแกรมในรูปที่ 3 มาดัดแปลงการทำงานเพิ่มเติม กำหนดให้สวิตช์แบบกดติดปล่อยดับในวงจรมีไว้เพื่อทดสอบการทำงานของวงจร หากมีการกดสวิตช์ดังกล่าว ค้างไว้เป็นเวลา 2 วินาทีให้โปรแกรมเข้าสู่โหมดทดสอบตัวเอง โดยทำการแสดงผลค่า 0, 1, 2,, d, E, F ออกที่แอลอีดีชนิด 7 เซกเมนต์ห่างกันค่าละ 100 มิลลิวินาที หลังจากนั้นจึงกลับเข้าสู่การทำงานของโปรแกรม ตามปรกติ

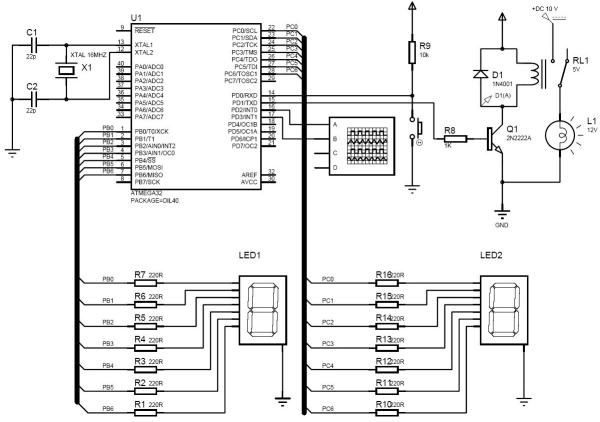

รูปที่ 4 การระบุที่อยู่ของไฟล์ .HEX สำหรับไมโครคอนโทรลเลอร์ในโปรแกรม ISIS

ตารางที่ 1 สำหรับให้ผู้ตรวจเซ็นตอนส่ง Checkpoint 1

Checkpoint 1	ลายเซ็น	วัน-เดือน-ปี
#checkpoint 1.1 ทดลองจำลองการทำงานของโปรแกรมที่เขียนขึ้นด้วย		
ภาษาซีในรูปที่ 3 กับวงจรไมโครคอนโทรลเลอร์ในโปรแกรม ISIS บันทึกผล การทดลองที่ได้		
#checkpoint 1.2 ทำการแก้ไขข้อผิดพลาดของโปรแกรมภาษาซีใน รูปที่ 3 พร้อมทั้งเขียนโปรแกรมควบคุมเพิ่มเติม แล้วดีบักพร้อมทั้งทดสอบการ ทำงานด้วยโปรแกรม ISIS		

รูปที่ 5 วงจรควบคุมการเปิดปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าด้วยสวิตช์สัมผัสพร้อมระบบหน่วงเวลา

9.2 ออกแบบและทดสอบระบบสวิตช์สัมผัสสำหรับเปิดปิดเครื่องใช้ไฟฟ้า

รูปที่ 5 แสดงวงจรสวิตช์สัมผัสสำหรับเปิดปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าซึ่งควบคุมโดยไมโครคอนโทรลเลอร์ AVR รีเลย์ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการตัดต่อวงจรไฟฟ้าถูกควบคุมผ่านพอร์ต D บิตที่ 1 (PD1) ผู้ใช้สามารถควบคุมการ การเปิดปิดวงจรได้ด้วยการกดสวิตช์(แบบกดติดปล่อยดับ) ซึ่งต่ออยู่กับพอร์ต D บิตที่ 0 (PD0) รายละเอียด การทำงานของวงจรเป็นดังนี้

- เมื่อเริ่มจ่ายไฟให้กับเครื่อง ให้สั่งการให้หลอดไฟ L1 ดับ และแอลอีดีทั้งสองชุด (LED1 และ LED2) ดับทุกดวง
- เมื่อกดสวิตซ์ 1 ครั้งจะเป็นการกดเปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าโดยมีแอลอีดี 7 เซกเมนต์ 2 ตัวแสดงสถานะของ วงจรเป็น 🗖 🗖 กระพริบติดและดับสลับกันทุก ๆ 1 วินาที
- เมื่อกดสวิตช์อีก 1 ครั้งจะเป็นการสั่งปิดเครื่องใช้ไฟฟ้า แต่เครื่องใช้ไฟฟ้าจะไม่ถูกตัดไฟในทันที แต่จะ มีการหน่วงเวลาออกไป 20 วินาที พร้อมทั้งแสดงการนับลงที่แอลอีดีทั้งสอง เมื่อครบ 20 วินาทีจึงดับ เครื่องใช้ไฟฟ้าแล้วแสดงสถานะที่แอลอีดีเป็น 🗖 🖨 กระพริบติดและดับสลับกันทุก ๆ 1 วินาที

ในการทดลองนี้ ให้นักศึกษาเขียนโปรแกรม AVR ด้วยภาษาซีเพื่อควบคุมเครื่องใช้ไฟฟ้า และทดสอบ การทำงานกับโปรแกรม ISIS โดยมีขั้นตอนในการทดลองดังนี้

- ทำการโหลดไฟล์จำลองการทำงานของวงจรในรูปที่ 5 จาก lms2 เปิดไฟล์ด้วยโปรแกรม ISIS
- เขียนโปรแกรมควบคุมด้วยภาษาซี โดยเริ่มจากการสร้างส่วนของการหน่วงเวลา ขึ้นมาก่อน (แนะนำ ให้ใช้ฟังก์ชันหน่วงเวลาให้เป็นประโยชน์) ทำการทดสอบความถูกต้องของการหน่วงเวลาการกลับค่า ตรรกะของพอร์ต D บิตที่ 2 (PD2) เป็นตรงกันข้ามทุกๆ 500 มิลลิวินาทีโดยใช้ ออสซิลโลสโคปในโปรแกรม ISIS วัดสัญญาณพัลส์รูปคลื่นสี่เหลี่ยมที่ออกมาจากพอร์ต PD2
- เขียนโปรแกรมควบคุมด้วยภาษาซีสำหรับการควบคุมการเปิดปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าและพร้อมทั้งระบบ หน่วงเวลา ทำการดีบักและทดสอบความถูกต้องด้วยการจำลองการทำงานในโปรแกรม ISIS

ตารางที่ 2 สำหรับให้ผู้ตรวจเซ็นตอนส่ง Checkpoint 2

Checkpoint 2	ลายเซ็น	วัน-เดือน-ปี
#checkpoint 2.1 ทดสอบความถูกต้องของเรียกใช้ฟังก์ชันการหน่วงเวลา สัญญาณพัลส์ที่ออกจากขา PD2 มีค่าความถี่เท่ากับ		
#checkpoint 2.2 ทดสอบความถูกต้องของโปรแกรมควบคุมการเปิดปิด เครื่องใช้ไฟฟ้าพร้อมทั้งระบบหน่วงเวลา		

10. คำถามท้ายการทดลอง

- วงจรในรูปที่ 5 หากต้องการออกแบบซอฟต์แวร์ควบคุมเพิ่มเติมเพื่อให้มีความสามารถในการ ทดสอบฮาร์ดแวร์ (Hardware self-test) ก่อนที่จะใช้งานวงจร (เมื่อเริ่มจ่ายไฟฟ้าให้กับวงจร) โดยโปรแกรมจะทำการทดสอบความพร้อมของฮาร์ดแวร์เสียก่อน โดยการทดสอบการติดของ L1 และแอลอีดีด้วยการสั่งให้ วงจรจะทำการเปิดหลอดไฟ L1 และ LED1, LED2 ติดทุกดวงเป็นเวลา 1 วินาที เพื่อแสดงสถานะให้ผู้ใช้เห็นว่าอุปกรณ์อยู่ในสภาพดีอยู่ จากนั้นจึงปิดหลอดไฟ L1 และ สั่งงานให้แอลอีดีทั้งสองชุดดับ แล้วจึงเข้าสู่โหมดการทำงานปรกติของโปรแกรม จงดัดแปลง โปรแกรมภาษาซ์ใน Checkpoint 2.2 เพื่อให้มีคุณสมบัติดังกล่าว และเขียนส่งในสมุด logbook

11. เอกสารอ้างอิง

- ปัญญยศ ไชยกาฬ, ไมโครคอนโทรลเลอร์และการเชื่อมต่อ, สงขลา, 2562.
- ปัญญยศ ไชยกาฬ, เอกสารคำสอนรายวิชา 240-309 สถาปัตยกรรมไมโครโพรเซสเซอร์และภาษา แอสแซมบลี. https://lms2.psu.ac.th/course/view.php?id=1585, 2562.
- Steven F. Barrett, Daniel J. Pack, "Atmel AVR microcontroller primer: programming and interfacing," Morgan and Claypool, 2008.
- Richard H. Barnett, Larry O'Cull, Sarah Cox, "Embedded C programming and the Atmel AVR," Thomson Delmar Learning, 2006.